

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 26. stycznia 1910.

Treść: **M** 13. Rozporządzenie, którem zmienia się „Regulatyw celny dla obszaru wolnego przy nowej przystani w Tryeście“, wydany rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 23. czerwca 1891.

13.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 26. stycznia 1910,

którem zmienia się „Regulatyw celny dla obszaru wolnego przy nowej przystani w Tryeście“, wydany rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 23. czerwca 1891, Dz. u. p. Nr. 78.

Z powodu otwarcia obszaru wolnego przy przystani Franciszka Józefa w Tryeście zmienia się z mocą obowiązującą od tej chwili w porozumieniu z interesowanymi królewsko-węgierskimi Ministerstwami „Regulatyw celny dla obszaru wolnego przy nowej przystani w Tryeście“, wydany rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 23. czerwca 1891, Dz. u. p. Nr. 78, w sposób następujący:

Regulatyw celny dla obszaru wolnego w Tryeście.

I.

Postanowienia ogólne.

§ 1.

Obszar wolny w Tryeście składa się z dwóch części, przedzielonych przystanią celną, a mianowicie z dawnego obszaru wolnego na wybrzeżu ku Barcoli i z obszaru wolnego przy przystani Franciszka Józefa. Cały obrót w obszarze wolnym Tryestu, tudzież w domach składowych, które tam już istnieją lub będą ewentualnie założone, podlega postanowieniom niniejszego regulatywu celnego.

§ 2.

Wstęp lądem na zamknięty obszar wolny jest dozwolony tylko przez wyznaczone w tym celu bramy.

Osoby, które chcą dostać się lądem z obszaru wolnego na obszar celny, mają używać wyłącznie bram, wyznaczonych w tym celu, i mogą być poddane rewizji osobistej stosownie do istniejących przepisów.

Na morzu obowiązują co do ruchu lichtanów i łodzi przepisy §§ 16., 17., 22. i 28; wolno jednak władzom skarbowym przepisać dla łodzi (łodzi wiosłowych, motorowych, mniejszych łodzi żaglowych itd.) nadto szczególne zarządzenia kontrolne.

§ 3.

Bramy, prowadzące na obszar wolny, pozostają w porze nocnej pod zamknięciem zarządu celnego i mogą być otwierane i zamykane tylko przy interwencji jednego z organów tego zarządu. Zarząd skarbowy oznacza, które bramy są przeznaczone dla obrotu towarowego, a które wyłącznie dla ruchu osób.

Wszystkie bramy powinny być w czasie, gdy są otwarte, stale strzeżone przez organa straży skarbowej.

§ 4.

Obszar wolny wraz z istniejącymi tam domami składowymi (z wyjątkiem magazynów [§ 5.], przeznaczonych ewentualnie na składy obszaru celnego) uważa się za miejsce wyłączone pod względem celnym. Do domów składowych wolno przyjmować wszystkie towary, których przyjęcie jest wogóle dopuszczalne według regulaminu domu składowego.

Przedmioty monopolu wolno umieszczać w domach składowych tylko pod nadzorem skarbowym.

Towary krajowe tracą (wyjąwszy wypadek § 5.) przez samo wprowadzenie na obszar wolny przyniot pochodzenia krajowego, bez względu na to, czy je złożono w domach składowych czy też nie, a tem samem nie mogą być wprowadzone napowrót na obszar celny bez ekspedycji celnej.

§ 5.

C. k. Dyrekcya skarbu w Tryeście jest upoważniona do pozwolenia, o ileby istotne potrzeby obrotu wymagały tego, aby towary krajowe, tudzież towary, które stały się krajowymi przez opłacenie cła, mogły być składane w pewnych oznaczonych magazynach, położonych w obszarze wolnym, z zastrzeżeniem ich krajowego pochodzenia. (Składy wolne w myśl § 2., lit. b, ustawy z dnia 28. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 64.)

Magazyny, które będą ewentualnie przeznaczone na cel powyższy, wymagają zatwierdzenia władzy skarbowej.

§ 6.

Wyznaczenie tych domów składowych w obszarze wolnym, w których wolno umieszczać towary, wyprowadzane z obszaru celnego za zwrotem podatku lub bonifikacją, może nastąpić również tylko za zezwoleniem władzy skarbowej.

§ 7.

Przy tych towarach, które według każdorazowo obowiązującej ogólnej taryfy celnej albo na podstawie umów korzystają z ulg celnych w razie dowozu morzem albo w razie dowozu z państw traktatowych, ma zarząd c. k. domów składowych, względnie mają strony i zakłady, które samodzielnie skuteczniają złożenie towarów, uwidaczniać dla uzyskania powyższej ulgi dokładnie w swych księgach względnie także w cedułach składowych pochodzenie towarów, oddawanych na skład, tudzież okoliczność, czy wprowadzono je lądem czy morzem.

§ 8.

Organom zarządu skarbowego przysługuje w każdym czasie prawo wstępu do domów składowych, kabin prywatnych i innych ubikacji przemysłowych jakiegokolwiek rodzaju, tudzież prawo odbywania tam rewizji z wszelką możliwą ochroną obrotu i prawo przeglądania ksiąg oraz innych zapisków, odnoszących się do przedsiębiorstwa.

§ 9.

Dla c. k. ekspozytur Urzędu celnego głównego w obszarze wolnym obowiązują godziny urzędowe,

które wyznaczy władza skarbową, porozumiewwszy się poprzednio z zarządem domów składowych.

C. k. Urząd celny główny może pozwolić na podjęcie czynności urzędowych, których zażądano poza zwyczajnymi godzinami urzędowymi, za złożeniem opłat, ogłoszonych w osobnej taryfie.

Przesyłki pocztowe i rzeczy, należące do podróźnych, należy jednak ekspedyować o każdym czasie bez poboru opłat powyższych.

§ 10.

Ekspedycje celne mogą być spowodowane zarówno przez c. k. zarząd domów składowych jak i przez tych, którym przysługuje prawo rozrządzania towarami, i to osobiście lub przez upoważnionych zastępców.

§ 11.

Na rachunek dochodów celnych nie pobiera się w domach składowych należności wagowej ani składowej.

C. k. zarząd domów składowych dostarcza wag i ciężarków potrzebnych w poszczególnych magazynach i ekspozyturach celnych i każe wykonywać przez własnych robotników wszystkie roboty grubsze, łączące się z manipulacją celną.

§ 12.

Restauracje, które istnieją w obszarze wolnym lub będą tam otwarte, tudzież mieszkania, przydzielone ze względów służbowych poszczególnym osobom, oddziałom straży itd., będzie się uważać za leżące w obszarze celnym. Wszystkie przedmioty i towary, używane i spożywane tam, muszą zatem być sprowadzane z obszaru celnego, a z obszaru wolnego (z zagranicy) mogą być sprowadzane tylko po przeprowadzeniu ekspedycji celnej względnie po opłaceniu cła. Lokalności te podlegają kontroli skarbowej. Zawiadowcy restauracji mają utrzymywać dokładne zapiski co do sprowadzania i użytkowania wszystkich przedmiotów, przeznaczonych do urzędzenia i do konsumcji i dozwalać bez oporu organom straży skarbowej przeglądu tych zapisków, tudzież przedsiębrania rewizji lokalów.

W razie wykroczeń odbierze c. k. zarząd domów składowych restauratorowi koncesyę na dzierżawę.

C. k. Dyrekcya skarbu postanawia, pod jakimi warunkami wolno obnoścom krajowych i ocłonych towarów spożywczych i chłodników odnosić napowrót na obszar celny bez opłaty cła przedmioty, nie sprzedane na obszarze wolnym.

Również materiały, przeznaczone do wszelkich robót budowlanych na obszarze wolnym, tudzież motory, maszyny, wagi i ciężarki, części urządzenia itd., ustawione w obszarze wolnym i używane przy ruchu znajdujących się tam przedsiębiorstw publicznych lub prywatnych, jakoteż materiały służące do ruchu, zwłaszcza benzyna, nafta, smarowidła itd., podlegają obowiązkowi oczenia, o ile są sprowadzone z zagranicy lub z obszaru wolnego.

§ 13.

C. k. zarząd domów składowych będzie czuwał nad ścisłym przestrzeganiem przepisów niniejszego regulatywu celnego przez swych urzędników, funkcjonaryuszy i robotników.

§ 14.

C. k. zarząd domów składowych będzie dbał także o prawdziwość deklaracji celnych i statystycznych, dostarczanych przez swe organa, będzie zawiadamiał władzę celną o doszłych do swej wiadomości przekroczeniach skarbowych w obrębie domów składowych i będzie wdrażał na żądanie c. k. Urzędu celnego główne postępowanie dyscyplinarne przeciw tym z pośród swoich urzędników, funkcjonaryuszy i robotników, którzy dopuścili się działań lub zaniedbań, połączonych ze szkodą dla dochodów skarbowych.

W ten sam sposób ma postępować także Towarzystwo żeglugi parowej austriackiego Lloyda, tudzież każde inne przedsiębiorstwo, istniejące w obszarze wolnym, które samodzielnie uskutecznia magazynowanie towarów; mają one na żądanie władzy celnej oddalić ze służby winnych urzędników, funkcjonaryuszy i robotników albo przynajmniej nie zatrudniać ich więcej na obszarze wolnym.

II.

Wprowadzanie towarów na obszar wolny.**a) Morzem.****1. Obrót okrętów w obszarze wolnym.**

§ 15.

Okręty wpływające do obszaru wolnego wyladują towary bez interwencji c. k. Urzędu celnego głównego.

Jeżeli okręt wiezie przedmioty monopolu państwowego i uskutecznia transport ten nie bezpośrednio z polecenia i na rachunek Skarbu państwa, wówczas musi się oddać wspomniane przedmioty w ciągu 24 godzin po zawinięciu okrętu do przystani w przechowanie urzędowe i pozostawić je w przechowaniu tem aż do wystania w dalszą drogę.

Gdyby nie można było oddać towarów w ciągu 24 godzin, przysługuje zarządowi skarbowemu prawo zarządzenia odpowiedniego nadzorowania odnośnego okrętu.

Wykazy towarowe przedkłada się stosownie do postanowień regulaminu o manifestach okrętowych.

2. Obrót morzem między przystanią celną a obszarem wolnym.

§ 16.

Ładunek lichtanów i łodzi, przybywających z przystani celnej, licząc tu także Canale grande, musi być pokryty celnymi papierami urzędowymi.

Transport morski, który ma odbywać się w nieprzerwanym ciągu, podlega kontroli c. k. straży skarbowej, pełniącej służbę na morzu.

§ 17.

Jeżeli przewozi się towary z miasta na obszar wolny lichtanami lub łodziami, wówczas muszą one być ekspedytowane przez jedną z ekspozytur celnych w mieście. Odnośna ekspozytura celna przeprowadza co do zagranicznych przesyłek nieocelonych przepisane postępowanie wychodne, a co do towarów krajowych postępowanie wywozowe. W pierwszym wypadku przekazuje się przesyłkę z oryginalnymi dokumentami celnymi odnośnej ekspozyturze w obszarze wolnym celem potwierdzenia wyjścia, w ostatnim zaś wypadku służy duplikat deklaracji wywozowej za pokrycie transportu.

Gdy towary krajowe mają być przewiezione morzem z miasta do składów obszaru celnego na obszarze wolnym, wówczas ekspedytuje się je pod zamknięciem pakietowem lub zamknięciem miejsca w skróconem postępowaniu przeprawnem.

Przy przewozie towarów z okrętów, stojących w przystani celnej a nie poddanych jeszcze celnej czynności urzędowej, na obszar wolny zapomocą lichtanów potrzebna jest interwencja urzędu celnego. Jeżeli towary te są pochodzenia krajowego, przeprowadza urząd celny postępowanie urzędowe wychodne; przy towarach zagranicznych winien przewoźnik przedłożyć deklarację przeładowania w podwójnem wygotowaniu.

Ekspedytująca ekspozytura celna ma poświadczyć w deklaracji przeładowania przedsięwzięcie oględzin zewnętrznych i zgodność z manifestem okrętowym i umieścić tam poświadczenie transportowe. Duplikat deklaracji przeładowania wydaje się przewoźnikowi, podczas gdy unikat stanowi załącznik manifestu okrętowego.

Przewoźnik ma przedłożyć duplikat deklaracji przeładowania właściwej ekspozyturze celnej w obszarze wolnym, która zaopatruje deklarację tę klauzulą dostawienia i ma ją odesłać w ciągu 48 godzin

przekazującej ekspozyturze celnej w celu odpisania z manifestu okrętowego i dołączenia do tegoż.

b) Łądem.

1. Wozami.

§ 18.

Towary, wyprowadzane łądem z obszaru celnego do obszaru wolnego, należy dostawić do ekspozytury c. k. Urzędu celnego głównego, mającej siedzibę przy bramie wchodowej obszaru wolnego. Jeżeli chodzi przytem o towary krajowe, należy postąpić z nimi według przepisów, istniejących co do wywozu towarów. Przesyłki krajowe, przeznaczone do złożenia w składzie obszaru celnego, mają być przekazywane pod zamknięciem przez ekspozyturę celną przy bramie wchodowej w skróconem postępowaniu przeprawnem do ekspozytury celnej w składzie obszaru celnego.

Towary zagraniczne, podlegające cłu, które wyładowano w przystani celnej, jako przeznaczone do przewiezienia łądem na obszar wolny, mają być przekazywane przez odnośną ekspozyturę celną w przystani celnej pod zamknięciem miejsca lub zamknięciem pakietowym albo pod konwojem urzędowym do ekspozytury urzędu celnego przy bramie wchodowej obszaru wolnego, która ekspedjuje towary te przy wyjściu.

Odwaznienie przy przekazywaniu może być pominięte, jeżeli nie zachodzi podejrzenie nieprawdziwości i jeżeli przesyła się towar pod zamknięciem miejsca lub pod konwojem urzędowym.

Towary, których załadowanie na okręt musi być potwierdzone, nie powinny być przekazywane do ekspozytury celnej wchodowej, lecz należy je przekazać do tej ekspozytury celnej, w której ma się odbyć załadowanie na okręt. W ekspozyturze wchodowej nie powinno się zatem podejmować czynności urzędowej.

Towary, nadchodzące na dworce towarowe i przekazane celem przewiezienia przez obszar celny przez Urząd celny w Tryeście, mają być ostatecznie ekspedytowane przy wyjściu na obszar wolny przez odnośną ekspozyturę celną na dworcu towarowym i przekazywane wyznaczonej do tego ekspozyturze obszaru wolnego w celu potwierdzenia wyjścia, względnie przy towarach, których załadowanie na okręt ma być nadzorowane, właściwej ekspozyturze obszaru wolnego celem potwierdzenia załadowania.

2. Koleją żelazną.

§ 19.

Towary, nadchodzące kolejją żelazną, należy ekspedytować w myśl przepisu z dnia 18. września 1857 (Dz. r. Nr. 45), odnoszącego się do postępowania celnego co do obrotu na kolejach żelaznych, przecinających linię celną.

Co do każdego nadchodzącego pociągu kolejowego ma wyznaczony w tym celu organ kolejowy oddać przeznaczonym do tego organom celnym przegląd główny, sporządzony przez organa odnośnej kolei, wraz z wykazami ładunkowymi.

Pociągom kolejowym można przydać konwój urzędowy od bramy wchodowej aż do miejsca, przeznaczonego do odebrania wozów kolejowych, gdzie wysłane w tym celu organa straży celnej i skarbowej wyznaczonych do tego ekspozytur celnych mają zrewidować wozy zewnętrznie i ile możności ekspedytować je już ostatecznie. Wozy nie ekspedytowane należy zaopatrzyć plombami, jeżeli to jeszcze się nie stało.

Zarządy kolejowe mają podać do wiadomości c. k. Urzędu celnego głównego (urzędu centralnego oraz ekspozytur celnych przy bramach wchodowych) rozkłady jazdy wszystkich pociągów, nadchodzących do obszaru wolnego. C. k. domy składowe winny podawać codziennie poszczególnym ekspozyturom celnym obszaru wolnego, wchodzącym w tym względzie w rachubę, pisemnie (drogą notatki) wozy kolejowe, które mają być do nich dostawione. Ekspozytury celne, do których dostawia się wozy kolejowe, wychodzące na obszar wolny, mają przekonać się o nie naruszonym stanie zamknięć celnych, po czem odbywa się stosownie do przeznaczenia przesyłki po sprawdzeniu papierów przewodnich przepisane postępowanie wywozowe, przewozowe itd. albo złożenie towaru w składzie obszaru celnego.

§ 20.

Magazynowanie towarów, wprowadzonych na obszar wolny, w domach skladowych jakoteż przechowywanie i obrabianie ich tamże oraz manipulowanie nimi nie podlega interwencji c. k. Urzędu celnego głównego, o ile nie rozchodzi się o umieszczenie towarów w składzie obszaru celnego.

Towary, wymienione w załączniku A, musi się jednak przechowywać w osobnych magazynach, które mogą być poddane pod nadzór skarbowy.

Deponenci towarów takich muszą prowadzić co do nich osobne zapiski, wykazujące dokładnie istniejący zapas i przedkładać zapiski te każdej chwili na żądanie organów zarządu skarbowego.

Zarząd skarbowy zastrzega sobie prawo uzupełnienia załącznika w razie potrzeby przez wciągnięcie do niego innych także przedmiotów.

III.

Wyprowadzanie towarów z obszaru wolnego.

a) Morzem.

1. Obrót z obszaru wolnego za granicę.

§ 21.

Morzem przesyła się towary z obszaru wolnego za granicę bez interwencji władzy skarbowej.

Szyper odnośny jest jednak obowiązany złożyć przed odpłynięciem wykaz towarów w myśl postanowień regulaminu o manifestach okrętowych.

2. Obrót z obszaru wolnego do przystani celnej lub do innych miejsc na wybrzeżu obszaru celnego.

§ 22.

Lichtany i czółna przeznaczone dla obszaru celnego mogą wieźć tylko takie towary, które są uwolnione od cła, lub których oclenie jest udowodnione dokumentami celnymi, dołączonymi do ładunku.

Takie towary ocłone należy przekazywać stosownie do rozporządzenia ministerjalnego z dnia 2. maja 1880, l. 11.967 (Dz. r. Nr. 17) w skróconem postępowaniu przeprawnem ewentualnie pod zamknięciem urzędowym lub konwojem urzędowym do ekspozytury celnej w przystani celnej, znajdującej się najbliższej miejsca wyładowania. W ekspozyturze tej odbywa się zewnętrzna a po części także wewnętrzna rewizya, a jeżeli zgodność zostanie stwierdzona, pozwala się na wolne przejście przez linię celną.

Gdy towary z wolnego obszaru ma się ładować na okręty, stojące na stanowisku w przystani celnej, muszą odnośne lichtany być w tym celu pokryte deklaracją przeładowania, podającą sumaryczną ilość przesyłek, którą przewoźnik ma przedłożyć w najbliższej ekspozyturze w podwójnem wygotowaniu.

Doładowanie można w miarę potrzeby poddać nadzorowi urzędowemu; należy je wciągnąć w całość osnowie do wykazu towarowego odjazdowego.

§ 23.

Do towarów, przesyłanych morzem w inny sposób z obszaru wolnego do obszaru celnego, stosują się postanowienia § 21., a ekspedycja celna odbywa się tylko dla oclenia wchodowego i dla ekspedycyowania przeprawnego przeznaczonych tam towarów krajowych ze składów obszaru celnego; przytem mają zastosowanie przepisy rozporządzenia ministerjalnego z dnia 2. maja 1880, l. 11.967 (Dz. r. Nr. 17).

b) Łądem.

1. Wozami.

§ 24.

Przesyłka towarów, idąca łądem z obszaru wolnego do obszaru celnego, podlega ekspedycy celnej. Towary odnośne trzeba przenieść w tym celu do lokali parterowych w magazynach, przeznaczonych

na odbywanie rewizyi, gdzie urzędnicy tej ekspozytury celnej, której magazyn jest przydzielony, wykonują czynność rewizyjną na podstawie złożonych deklaracji towarowych stosownie do odnośnych przepisów u. c. i. u.

Po ukończeniu oznajmionego postępowania celnego i zapłaceniu przypadających należności celnych należy spowodować bezzwłoczne odwiezienie wyekspedowanych przesyłek, które aż do tej chwili mają pozostawać pod nieustannym nadzorem urzędowym. Na podstawie ukończonej ekspedycy urzędowej należy wprowadzić odnośne towary z lokali ekspedycyjnych i załadować je bezpośrednio na wozy pod nadzorem urzędowym.

Wozy muszą być urzędownie ponumerowane i nadawać się do założenia zamknięcia miejsca. Osłony użyte w tym celu muszą być urzędownie aprobowane, oznaczone i numerowane.

Nadzór celny podczas transportu z ekspozytury odprawiającej do ekspozytury przy bramie wchodowej odbywa się w sposób odpowiedni, mianowicie albo przez zamknięcie miejsca lub przesyłki albo przez urzędowe naznaczenie albo konwój straży skarbowej przy zakreśleniu krótkiego czasu dostawienia.

Przy bramie wychodnej porównuje się przesyłkę na podstawie dokumentu urzędowego i zezwala się, o ile badanie nie nasunie wątpliwości, na wprowadzenie wozu do obszaru celnego po przyjęciu w ewidencję dat rejestru ekspedycy. Na wygotowaniach celnych ma organ rewidujący potwierdzić wejście do obszaru celnego przez wyciśnięcie pieczęci, zaopatrzonej urządzeniem do nastawiania daty, i położenie swego podpisu. Nadto ma c. k. straż skarbową przeciąć dokument celny przy bezpośrednio wprowadzeniu towaru na obszar celny.

Gdy zachodzą wątpliwości, należy poddać ładunek przed zezwoleniem na wprowadzenie tegoż do obszaru celnego dokładnej rewizyi zewnętrznej, a według ilości także wewnętrznej i postąpić stosownie do jej wyniku. W tem miejscu mają być zwłaszcza wykonywane także rewizye kontrolne przez wyższych urzędników, przeznaczonych do tego.

2. Koleją żelazną.

§ 25.

W obrocie z obszaru wolnego do obszaru celnego, odbywającym się kolejami żelaznymi, należy postępować w ogólności według postanowień przepisu z dnia 18. września 1857, Dz. r. Nr. 45. W szczególności należy się kierować następującymi zasadami.

Ładowanie do wozów kolejowych ma odbywać się zawsze pod dozorem urzędowym, przyczem należy jak najściślej przestrzegać, aby nie doładowy-

wano towarów, co do których postępowanie celne nie zostało dowodnie przeprowadzone. Gdy się ukończy ładowanie, należy wziąć wozy pod zamknięcie urzędowe. Odnośne dokumenty celne należy wciągnąć do zapisku wozowego, który dotycząca ekspozytura ma prowadzić, i poddać ostatecznemu zaksiązkowaniu w centralnem biurze c. k. Urzędu celnego głównego, skąd strony mają je podjąć i oddać oddziałowi ruchowemu c. k. domów składowych.

Ładowanie wozów, przekazanych w skróconem postępowaniu zapowiadawczem na podstawie list ładunkowych c. k. domów składowych, z wyjątkiem przedmiotów monopolu i towarów, załadowanych do wozów otwartych bez zamknięcia przestrzeni, odbywa się bez interwencji c. k. Urzędu celnego głównego. Jeżeli ma się załadować towary do wozów otwartych bez zamknięcia przestrzeni, należy zasięgnąć zezwolenia centrali Urzędu celnego głównego, o ile już na podstawie przepisów kolejowych nie musi nastąpić ich załadowanie do wozów otwartych bez zamknięcia przestrzeni.

Doładowanie towarów już oclonych lub krajowych do wozu, załadowanego zagranicznymi towarami przekazowymi, jest niedopuszczalne.

Wozy, zestawione w jeden pociąg kolejowy, należy przed wprowadzeniem do obszaru celnego dostawić do odnośnej ekspozytury celnej w celu rewizji pociągu. Zarządy kolejowe mają podać we właściwym czasie do wiadomości c. k. Urzędu celnego głównego (urzędu centralnego, tudzież ekspozytur przy bramach) rozkłady jazdy wszystkich pociągów kolejowych, wychodzących do obszaru celnego. Wyznaczone w tym celu organa kolejowe mają oddawać ekspozyturom celnym na dworcach, służących do zestawiania pociągów, przepisane przeglądy główne B, jakoteż wykazy ładunkowe i celne dokumenty urzędowe.

Gdy papiery przewodnie zostaną zbadane i znalezione w porządku, należy przystąpić do rewizji pociągu. Wozy, oznaczone jako próżne, tudzież lokomotywy i tendery, wchodzące ewentualnie na obszar celny, należy zrewidować gruntownie dla sprawdzenia, czy nie zawierają towarów, podlegających oceniu; zamknięcia urzędowe na wozach załadowanych należy zbadać pod względem ich ilości i nienaruszonego stanu. Zamknięcia wozów, załadowanych zagranicznymi towarami nieoclonymi, tudzież tych wozów, które mają być dostawione do innych urzędów lub organów, należy pozostawić nienaruszone, a natomiast odjąć je z tych wozów, które zawierają towary, ekspedycyowane już ostatecznie przy wchodzie lub krajowe towary przeprawne.

Papiery celne, służące do legitymacji towarów ekspedycyowanych w okręgu wolnym z uwolnieniem od cła lub towarów oclonych, jakoteż celne papiery przewodnie należy zwrócić odnośnemu zakładowi kolejowemu. Następnie należy niezwłocznie ekspe-

dywać pociąg do krajów tutejszych pod nadzorem urzędowym, a według okoliczności pod konwojem. Szczegół ten, jakoteż rewizję wewnętrzną wozów, zgłoszonych jako próżne, potwierdzić mają organa rewizyjne w zatrzymanym przeglądzie głównym z dołożeniem daty i godziny.

IV.

Przewóz towarów przez obszar wolny.

§ 26.

Przez obszar wolny można przewozić towary na wozach tylko dla złożenia ich w magazynach obszaru celnego; we wszystkich innych przypadkach jest zatem przewóz ich wykluczony. Przewóz kolejami żelaznymi jest dozwolony, a ekspedycja przeprawna pod zamknięciem miejsca ma odbyć się w tej ekspozyturze celnej, koło której wprowadza się towary na obszar wolny.

V.

Obrót towarów między obu częściami obszaru wolnego.

a) Morzem.

§ 27.

Obrót okrętów handlowych między obu częściami obszaru wolnego odbywa się bez interwencji urzędu celnego i zależy jedynie od przepisów regulaminu o manifestach okrętowych.

§ 28.

Jeżeli przewozi się towary na lichtenach morzem z dawnego obszaru wolnego do obszaru wolnego przy przystani Franciszka Józefa albo odwrotnie, wówczas odbywa się to bez interwencji urzędu celnego, o ile odwóz przychodzi do skutku w godzinach dziennych.

Gdyby jednak przewóz towarów morzem miał odbyć się łodziami albo wprowadzić lichtenami, lecz poza godzinami dziennymi, wówczas winien szyper przedłożyć wyznaczonej w tym celu ekspozyturze celnej deklarację w podwójnem wygotowaniu, obejmującą sumaryczną ilość przesyłek, datę i nazwisko; na deklaracji tej umieści urząd poświadczenie transportowe t. j. chwilę odejścia, termin dostawienia, pieczęć urzędową i podpis.

Deklarację tę należy wpisać do zapisku. Po przybyciu lichtenu (łodzi) do drugiej części obszaru wolnego należy oddać poświadczenie transportowe wyznaczonej w tym celu ekspozyturze celnej, która je zanotuje w książce dostawienia po stwierdzeniu dotrzymania terminu dostawy i zwróci odprawiającej ekspozyturze celnej. W miarę potrzeby można zarządzić konwojowanie transportów tych przez straż skarbową.

Przy przedmiotach monopolu potrzebne jest przedłożenie szczegółowej deklaracji, na podstawie której odbywa się przekazanie.

b) Łądem.

1. Wozami.

§ 29.

Przekazywanie towarów zagranicznych, załadowanych na wozach transportowych, z jednej części obszaru wolnego do drugiej odbywa się zazwyczaj bez odważenia, na podstawie deklaracji strony, pod zamknięciem oponowem lub pakietowem, zapomocą kwitu zapowiadawczego. W wypadkach wątpliwych można zobowiązać stronę do udowodnienia prawdziwości dat co do wagi na podstawie dokumentów przewozowych, faktur itp., a ewentualnie zażądać zważenia.

2. Koleją żelazną.

§ 30.

Wszystkie towary, które mają być przewiezione koleją żelazną z jednej części obszaru wolnego do drugiej, muszą być na podstawie listy ładunkowej, wygotowanej przez organa domu składowego, umieszczone pod zamknięciem przestrzeni i przekazane tam zapomocą kwitu zapowiadawczego. Tożsamość towarów, załadowanych na wozach otwartych, należy stwierdzić w sposób odpowiedni.

VI.

Postanowienia szczególne dla składów obszaru celnego.

§ 31.

Te magazyny w obszarze wolnym, które będą uznane w myśl § 5. za skład obszaru celnego, należy uważać za leżące w obszarze celnym. Można zatem składać w nich tylko towary krajowe albo takie towary zagraniczne, które uzyskały przymiot krajowości przez oclenie wchodowe.

§ 32.

Towary wyrobu krajowego, za które można według istniejących przepisów żądać bonifikacji przy wyprowadzeniu poza linię celną, muszą być składane w osobnych częściach magazynów, odgrodzonych co do przestrzeni bezpiecznie od reszty oddziałów w składach obszaru celnego.

Powyższe oddziały w składach obszaru celnego należy uważać za składki wolne w myśl § 44. ustawy o podatku od cukru z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 97, względnie w myśl § 73. ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95; zarówno co do przekazywania przesyłek takich do odnośnych składów obszaru celnego, jak i sposobu ich maga-

zynowania i wyprowadzania poza linię celną, tudzież dozorowania mają zatem mieć zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 9. lipca 1888, Dz. u. p. Nr. 111, względnie załącznika C do reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 10. sierpnia 1888, Dz. u. p. Nr. 133.

§ 33.

Składy obszaru celnego pozostają pod nadzorem i wspólnem zamknięciem c. k. Urzędu celnego głównego i mają być przed aktywowaniem zbadane komisjonalnie pod względem zamykalności i bezpieczeństwa.

§ 34.

Sztuczne zamki potrzebne do wspólnego zamykania urzędowego nabędzie c. k. Urząd celny główny na koszt c. k. domów składowych. Wszelkie manipulacje w składach obszaru celnego przywiązane są do warunku interwencji urzędu celnego. Urzędnikom celnym i organom straży skarbowej, pełniącym służbę w domach składowych, wolno w każdym czasie wchodzić do wszystkich ubikacji w składach obszaru celnego. Osoby, wchodzące do składów obszaru celnego, podlegają kontroli urzędujących tam organów skarbowych i mogą być poddane także rewizji osobistej.

§ 35.

Wprowadzanie towarów do składów obszaru celnego odbywa się na podstawie papierów (listów przewozowych itd.), wykazujących krajowe pochodzenie towarów, względnie na podstawie dokumentów celnych, stwierdzających fakt oclenia; papiery te należy oddawać c. k. domom składowym, które przedkładają je ekspozyturze celnej wraz z deklaracją składową, wystawioną przez stronę lub przez same c. k. domy składowe w pojedynczym wygotowaniu.

Ekspozytura będzie przyjmować deklarację składową tylko co do takich towarów, które c. k. domy składowe dopuściły do złożenia przez umieszczenie swej firmy na dokumentach przewodnich.

Towary, które poddano ekspedycji wchodowej w c. k. Urzędzie celnym głównym albo w jednej z jego ekspozytur, należy, o ile są przeznaczone do złożenia w składach obszaru celnego, przekazać tam pod zamknięciem urzędowem tak samo, jak to jest przepisane w myśl §§ 18. i 19. co do towarów, nadchodzących z obszaru celnego z przeznaczeniem do składów obszaru celnego, pod względem przestrzeni od wejścia na obszar wolny aż do składu obszaru celnego.

§ 36.

Przy magazynowaniu towarów krajowych, przeznaczonych do składów obszaru celnego, wystarcza

z reguły zewnętrzne obejrzenie przesyłek i stwierdzenie, czy one zgadzają się z datami deklaracji co do jakości, ilości i znaków.

Stwierdzenie wagi, podjęte przez c. k. domy składowe, ma z reguły znaczenie także dla zarządu celnego.

Jeżeli jednak istnieje podejrzenie nieprawdziwości lub ukrócenia, co zachodzi zwłaszcza wówczas, gdy deklaracja towarowa nie zgadza się z listami przewozowymi i dokumentami przewodnimi, przedłożonymi c. k. domowi składowym, wówczas musi się podjąć wewnętrzne zbadanie przesyłki.

§ 37.

Dla każdego magazynu w składzie obszaru celnego będzie się prowadzić urzędową książkę magazynową, do której zapisuje się towary w tym porządku kolejnym, w jakim nadchodzą.

Książka ta powinna zgadzać się z książką składową c. k. domów składowych, którą organa zarządu skarbowego mogą każdej chwili przeglądać.

W przypadkach niezgodności przeprowadza się rewizję towarów, a jeżeli różnice zostaną wyjaśnione w sposób przekonywujący, prostuje się następnie mylny zapisek w odnośnych książkach składowych na podstawie pisemnego raportu rewizyjnego, ewentualnie zaś wdraża się dalsze postępowanie w myśl § 40.

§ 38.

Ruch i obrót w obrębie składów obszaru wolnego jest zupełnie swobodny, a każdy deponent ma prawo przedsięwzięcia w granicach odnośnych postanowień regulaminu domów składowych wszelkich manipulacji, mających na celu utrzymanie towaru i ułatwienie sprzedaży albo uszlachetnienie.

O każdej manipulacji, która powoduje zmiany co do miejsca, oddziału i opakowania towarów, jak również ich wagi lub nazwy, należy jednak donosić na piśmie ekspozyturze celnej dla prowadzenia ewidencji w książce magazynowej.

§ 39.

C. k. domy składowe są obowiązane utrzymywać towary złożone w składach obszaru celnego zawsze w takim porządku, aby rewizja urzędowa mogła odbywać się bez przeszkód.

Zarząd celny będzie przeprowadzał rewizje takie periodycznie w ciągu roku i może je rozciągnąć na wszystkie magazyny lub ograniczyć do poszczególnych magazynów i przesyłek.

Potrzebnych w tym celu robotników i narzędzi muszą dostarczyć c. k. domy składowe.

Zwłaszcza przy poszczególnych większych pozycjach towarowych, które były sprowadzane

częściowo, musi się stwierdzać od czasu do czasu rzetelność pozostałego na składzie zapasu i zbadać zaraz każdą różnicę, która okaże się w tym względzie, w porozumieniu z c. k. domami składowymi, względnie zaś postąpić w myśl postanowień § 37.

§ 40.

Jeżeli przy rewizji lub wyprowadzaniu towarów z magazynów w składach obszaru celnego okaże się niedobór, wówczas nie wdraża się postępowania karnego lecz należy odpisać ilość brakującą w książce magazynowej.

Jeżeli natomiast okaże się nadwyżka, przynosząca pięć procent ilości, wynikającej z książek magazynowych, wówczas należy przeprowadzić oclenie wchodowe tej nadwyżki, stracając przy towarach, podlegających oczeniu według wagi netto, tarę przepisaną w taryfie.

Postępowanie karne wdraża się wtedy, gdy nadwyżka wynosi 10 procent lub więcej w stosunku do ilości, wynikającej z książek magazynowych.

Za cło odpowiada w pierwszym rzędzie towar, leżący w magazynie, a pretensya zarządu skarbowego ma pierwszeństwo przed wszystkimi innymi roszczeniami.

§ 41.

Gdy towary, znajdujące się w składach obszaru celnego, mają być wyprowadzone do obszaru wolnego lub wprost za granicę, należy złożyć deklarację do postępowania wywozowego i odpisać odnośną ilość w książce magazynowej po przeprowadzeniu czynności urzędowej i usunięciu towarów ze składu obszaru celnego.

Jeżeli ma się przesać towary ze składów obszaru celnego na obszar celny morzem w postępowaniu przepawnem albo wywieźć je za granicę na niepewną sprzedaż lub w celu dozwolonego ewentualnie uszlachetnienia, naprawienia lub obrobienia, wówczas należy wdrożyć stosownie do przepisów, wydanych dla tych wypadków szczególnych, postępowanie przewodnie, albo skrócone postępowanie przepawne, względnie postępowanie targowe lub zapiskowe. Gdy zaś towar odwieziony zostaje ładem napowrót do obszaru celnego, wówczas przekazuje się go w odpowiedni sposób, tak jak w myśl § 24., do ekspozytury celnej przy bramie wychodowej obszaru wolnego.

§ 42.

C. k. domy składowe zabronią na wniosek zarządu celnego osobom, które zostały skazane lub były pociągane do śledztwa za przemytnictwo lub ciężkie przekroczenia skarbowe i nie zostały uznane za niewinne, wstępu do składów obszaru celnego.

Biliński wbr.

Weiskirchner wbr.

Spis

tych zagranicznych towarów nieoclonych, które w obrębie wolnego obszaru Tryestu można składać jedynie w osobnych magazynach.

Numer taryfy celnej	Oznaczenie przedmiotów
189 a i b, 4 i 5 190 a i b, 4 i 5 191 do 200, 201 a 208 b, 209 do 215 229 c, 230 do 236 247 do 260	<p> } Ba- } wężna } Jed- } Wężna Len- } wab </p> <p>Wszystkie przedmioty mniejsze, dające się łatwo ukryć, jak np. chusteczki, chustki do nosa, siatki na meble, towary wstążkowe, pasamonicze, guzikarskie i dziane, koronki, przedmioty do obszycia, krawatki, rękawiczki z materji itp.</p>
261 do 269, 271 do 274	Kwiaty sztuczne, pióra strojne, sztuczne futerka z piór, roboty perukarskie, kapelusze i czapki wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem fezów), wachlarze, parasole od deszczu i słońca, przedmioty do obszycia, odzież, bielizna i towary futrzane.
276 c i d, 281 d, 282 c, 283, 300 d, 303, 318, 319, 326 b, 327, 339 c, 342 b, 343, 354 f, 355 d, 361 d, c, 362 b, 367, 388 d, 390, 409 c, 410, 426 c, 427, 486, 487, 522, 525	Towary mniejsze, dające się łatwo ukryć, z klas taryfy XXVII do XXXII i XXXIV do XXXIX w połączeniu z materiałami najprzedniejszymi albo montowane metalami szlachetnymi.
302	Karty do gry.
317	Ubrania z materji, wymienionych pod Nr. t. 315 i 316.
436	Mniejsze przedmioty z futer, konfekcyonowane.
339 c, 361 c, d, e, 362, 468, 469, 480, 509 do 511	Towary galanteryjne (fraszki, przedmioty toaletowe), strój męski i damski, zabawki itp. przedmioty, dające się łatwo ukryć.
383 c, 389	Naśladownictwa prawdziwych pereł, sztuczne zęby.
479 c, d, e	Towary nożownicze.
499	Druty z metali nieszlachetnych i aliaży metali, złocone lub platerowane złotem.
480, 522 do 524	Towary żelazne, tudzież towary z metali nieszlachetnych, pozłacane lub posrebrzane, buliony, przędze z błyskotkami i towary lijońskie.
540 b, 542	Maszyny i aparaty elektryczne, dające się łatwo ukryć.
562 do 572	Półfabrykaty i towary z metali szlachetnych, kamienie drogie i półdrogie.
573 do 576	Instrumenty, dające się łatwo ukryć, cyrkle, ciepłomierze, lornetki teatralne, okulary i oprawy do nich itd.
584 c do e	Struny.
585 do 590	Zegarki kieszonkowe, koperty do nich, przybory i mechanizmy zegarowe.
620 b ₂	Eter.
630	Towary lecznicze, przysposobione.
631 b do 633	Ocety itd., perfumowane, esencje alkoholiczne, aromatyczne, towary perfumeryjne.

Oziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24,
także w roku 1910. w języku

niemieckim, chorwackim, czeskim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1910** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K.** Pojedyncze jego części można odbierać w miejscu lub otrzymywać bezpłatnie pocztą.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tamże także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia pocztowego należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za . . .	4 K	20 h	Rocznik	1870 za . . .	2 K	80 h	Rocznik	1891 za . . .	6 K	— h
"	1850 " . . .	10 "	50 "	"	1871 " . . .	4 "	— "	"	1892 " . . .	10 "	— "
"	1851 " . . .	2 "	60 "	"	1872 " . . .	6 "	40 "	"	1893 " . . .	6 "	— "
"	1852 " . . .	5 "	20 "	"	1873 " . . .	6 "	60 "	"	1894 " . . .	6 "	— "
"	1853 " . . .	6 "	30 "	"	1874 " . . .	4 "	60 "	"	1895 " . . .	7 "	— "
"	1854 " . . .	8 "	40 "	"	1875 " . . .	4 "	— "	"	1896 " . . .	7 "	— "
"	1855 " . . .	4 "	70 "	"	1876 " . . .	3 "	— "	"	1897 " . . .	15 "	— "
"	1856 " . . .	4 "	90 "	"	1877 " . . .	2 "	— "	"	1898 " . . .	6 "	— "
"	1857 " . . .	5 "	70 "	"	1878 " . . .	4 "	60 "	"	1899 " . . .	10 "	— "
"	1858 " . . .	4 "	80 "	"	1879 " . . .	4 "	60 "	"	1900 " . . .	7 "	— "
"	1859 " . . .	4 "	— "	"	1880 " . . .	4 "	40 "	"	1901 " . . .	6 "	— "
"	1860 " . . .	3 "	40 "	"	1881 " . . .	4 "	40 "	"	1902 " . . .	7 "	50 "
"	1861 " . . .	3 "	— "	"	1882 " . . .	6 "	— "	"	1903 " . . .	9 "	— "
"	1862 " . . .	2 "	80 "	"	1883 " . . .	5 "	— "	"	1904 " . . .	5 "	— "
"	1863 " . . .	2 "	80 "	"	1884 " . . .	5 "	— "	"	1905 " . . .	6 "	— "
"	1864 " . . .	2 "	80 "	"	1885 " . . .	3 "	60 "	"	1906 " . . .	12 "	— "
"	1865 " . . .	4 "	— "	"	1886 " . . .	4 "	60 "	"	1907 " . . .	13 "	— "
"	1866 " . . .	4 "	40 "	"	1887 " . . .	5 "	— "	"	1908 " . . .	9 "	— "
"	1867 " . . .	4 "	— "	"	1888 " . . .	8 "	40 "	"	1909 " . . .	8 "	50 "
"	1868 " . . .	4 "	— "	"	1889 " . . .	6 "	— "				
"	1869 " . . .	6 "	— "	"	1890 " . . .	5 "	40 "				

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyszuaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły w **stanie wadliwym**, reklamować należy najpóźniej w **przeiągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w **przeiągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać wyłącznie tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h)

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy od roku 1849. i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy od roku 1870. są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte Nr. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.